

هزینه‌های سنگین برای آغاز زندگی

موانعی همچون اشتغال، مسکن و جهیزیه آمار ازدواج را کاهش داده‌است

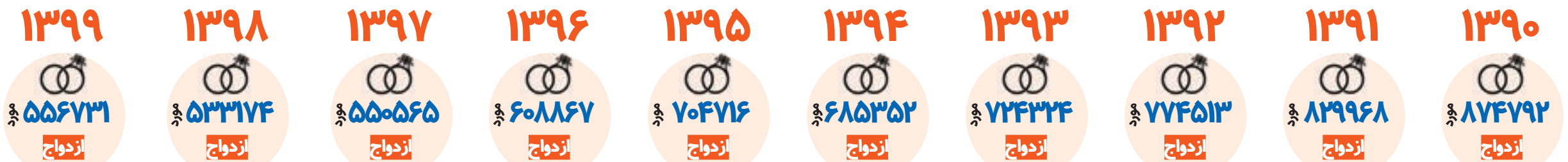

غول‌های ازدواج

نکردن بهنگام جوانان را بالا بودن هزینه‌های آغاز زندگی، هزینه بالای مسکن، بیکاری و نداشتن شغل و پیدا نکردن گزینه مناسب ازدواج بیان کرد.

پنجاه نفر برگزار شده است. آن طور که مریم می گوید فقط خانواده‌های عروس و داماد بودند و بزرگ‌ترهای فامیل. او ادامه می دهد: عروسی را داخل منزل عموی داماد گرفتیم، مشابه عروسی های دهه ۶۰. او از ازدواج یکی از دوستانش می گوید که مصادف با ولادت حضرت معصومه (س) و درست با همان پنجاه مهمان برگزار شده است اما در یک رستوران، آن ها در فامیل خود منزلی نداشتند که بشود همین تعداد مهمان را جاداد برای همین مراسم مختصرشان را در یک رستوران برگزار کردند. هزینه شام مراسم دوستم با میوه و شیرینی شده بود ۳۰ میلیون تومان. ۱۷ میلیون تومان هم پول حلقه های طلایشان شده بود و ۳ میلیون تومان هزینه دسته گل کوچک و تزئینات سر سفره عقدشان «. او بیان اینکه انگار عروسی به سبک دهه ۶۰ هم جواب نمی دهد، می گوید: گرانی همه جا هست و با این وضعیت خیلی از جوانان حتی امکان برگزاری یک مراسم ساده عروسی را ندارند. این است که ازدواج را به فردای می اندازند.

تعداد ازدواج های ثبت شده دهه اخیر در کشور

برآورد جمعیت ۱۰ساله ازدواج های مشهد تا سال ۱۴۰۰

جمعیت ۱۵ساله و بیشتر هرگز ازدواج نکرده مشهد بر اساس آخرین سرشماری

یادداشت

۹ راهکار برای حل مشکلات ازدواج

هیچ کدام از مسائل ومشکلاتی که کشور ما دارد هم پایه تأخیر و بی ثباتی ازدواج نیست. وضعیت ازدواج در کشور به رغم گزارش های اثبات نشده- افق های روشنی ندارد و همین مسئله می تواند به معضل بزرگ اجتماعی و امنیتی تبدیل شود.

محمدابراهیم محمدی
کارشناس اجتماعی

تأخیر و بی ثباتی ازدواج میراث دولت های گذشته است اما اگر چاره وعلاج نشود به بحرانی دیر درمان تبدیل می شود. متأسفانه در سایه گفتار درمانی های مسئولان کشور، نه تنها راه حلی نیافته ایم بلکه امروز در مرداب بی تصمیمی درمانده تر از گذشته هستیم.

نکته بسیار مهم در این باره این است که حاکمیت ودولتمردان ما نباید به گزارش ها و آمار رسانه پسند دل خوش بکنند یا گزارش های متولیان امر ازدواج و جوانان را بدون راستی آزمایی بپذیرد، زیرا بیشتر این گزارش ها از جنس گزارش های معمول دولت هاست که همه ساله آن ها را می شنویم و حاصلی جز حساسیت زدایی از بحران ندارند. این تأکید البته که نادیده انگاری تلاش ها نیست اما ناگزیر باید به چند نکته پرداخت:

یک امدیران ارشد نظام باید بدانند که ترغیب به ازدواج و نکوهش زندگی مجردی تا وقتی که با واقعیت های جامعه بیگانه باشد، نتیجه معکوس دارد.

دو امدیران دوست اندکاران این مأموریت وبه خصوص کسانی که به دور از جریان جامعه هستند باید از گفتار درمانی ونصایح یک طرفه پرهیز کنند. این دست مواظ

وقتی کارگر می افتد که با درک متقابل و دریافت مشکلات همراه باشد. مدیران دلسوز با چه پشتوانه ای جوانان را به تشکیل زندگی ترغیب می کنند؟ درست است که «حقوق حمایتی موقت، در قانون آمده است اما بدان عمل نمی شود و خاک می خورد. وعده مسکن استیجاری حمایتی هم همین طور است.

آیا مدیران مربوط می دانند که در سایه گرانی ها و هزینه های نجومی یک ازدواج چه متن وحاشیه شکننده ای به خود می گیرد؟ سه ادر کشوری که رسانه ملی و رفتار ومنش برخی کارگزارانش خلاف ساده زیستی است مگر می شود جوان را به زهد و ساده زیستی ترغیب کرد؟ رسانه ملی چقدر برای ترویج و اشاعه ازدواج های آسان و مراسم حاشیه ای، تولید برنامه داشته و فرهنگ سازی کرده است؟ واقعیت این است که رسانه ملی در کشور مادر باره خیلی از مسائل ارزشی و تربیتی به راه خود رفته است وبه میل خود حرف

شهرآر نیوز
SHAHRAANews.IR
شنبه ۱۱ شهریور ۱۳۹۹ شماره ۲۷۴

فهرست

یلهامدهوی
حدود دود دهه است که ازدواج جوانان به فهرست دغدغه های نخست کشور افزوده شده است، در ست از زمانی که جمعیت جوان متولد دهه ۶۰ به سن ازدواج رسید. از آن زمان تا امروز هنوز بسیاری از متولدان این دهه ازدواج نکرده اند. این مشکل ودغدغه همچنان باقی است، حالا که متولدان دهه ۷۰ نیز به این جمع اضافه شده اند. بر اساس آماری که مهدی متقی فر، مدیرکل دفتر برنامه ریزی وتوسعه اجتماعی جوانان وزارت ورزش وجوانان، دی ماه سال گذشته بهر رسانه هاداد حدود ۱۲ میلیون و ۸۰۰ هزار جوان ایرانی در سن ازدواج هستند که بنا بر ادعای همین مسئول حدود ۵ میلیون نفر آن ها متولدان دهه ۶۰ هستند. دو سال اخیر اما قدری شرایط تغییر کرد و آن افزایش آمار ثبتی ازدواج بود، افزایشی که چندان دوام نیاورد وبلافاصله با کم رنگ شدن کرونا، سیر نزولی خود را آغاز کرد. این سیر نزولی در حالی است که بسیاری از مجالس عروسی همچنان به همان سیاق روزگار حکومت کرونا برگزار می شوند، از این رو باید به دنبال علل دیگری برای کاهش آمار کرونا باشیم، عللی که همگی در گرانی های اخیر ریشه دارند.

مسافری نداشت و خیلی از نیروها تعدیل شدند. من هم جزوان ها بودم. بعد کلی دوندگی و فعالیت دوباره توانستم در هتل دیگری کار پیدا کنم. او ادامه می دهد: حتی اگر هزینه های بالای زندگی مشترک را هم در نظر بگیریم، حداقل باید دو سال کار کنیم و هیچ خرجی نکنیم تا بتوانم حداقل پس اندازی داشته باشم وبرای یک مراسم عقد ساده پاپیش بگذارم. ● رهن خانه پول ۲۰ ماه کارکردن من است
محمد کارگر یکی از شرکت های تولید و پخش کیک استان است. حقوقش با همه اضافه کاری هایی که دارد وبعد از افزایشی که امسال اعمال شده باز هم به ۱۰ میلیون تومان نمی رسد. مسکن دلیل اول محمد سی ساله برای به تأخیر انداختن ازدواج است. او مسکن را برای جوانان به دردی تشبیه می کند که با وجود همه قول های مسئولان هنوز درمان قاطعی برایش پیدا نشده است. او قبل از هر چیز برای ازدواج نکردن به شرایط اجاره خانه ها اشاره می کند، شرایطی که به گفته او حداقل نیمی از حقوقش را می بلعد. او می گوید: اگر چه هزینه درمان و خوراک و پوشاک نیز جزو هزینه های اصلی زندگی است اما اگر مشکل مسکن جوان ها حل شود، خیلی از آنان به خانه بخت می روند. محمد اضافه می کند: الان حداقل مبلغی که یک جوان باید برای رهن

● عمر کوتاه سال طلایی ازدواج
سال ۱۳۹۹، سال طلایی ازدواج در ایران بود و آمار ثبت ازدواج در کشور پس از ۱۷ سال بالاخره صعودی شد. جامعه شناسان این اتفاق را پیامد حضور کرونا در ایران می دانند. سبک زندگی خیلی ها با حضور کرونا دستخوش تغییرات شد. در این راستا سبک عروسی ها نیز تغییر کرد و مجالس بزرگ آن به جمع های خودمانی و کوچک دو خانواده عروس و داماد تقلیل یافت وبسیاری از هزینه های سنگین مراسم عروسی نیز حذف شد. حالا ودردورانی که کرونا عقب نشسته دوباره آمار ازدواج نیز عقب نشینی کرده است. این در شرایطی است که عروسی ها با همان سبک و سیاق مختصر وساده دوران کرونا ادامه دارد اما افزایش هزینه های مسکن و لوازم خانه به عنوان دو چالش اصلی جوانان در امر ازدواج، اجازه نمی دهد که تعداد همین مراسم مختصر افزایش داشته باشد.

● دست خالی نمی توان داماد شد
حمید متولد سال ۱۳۶۹ و نیروی پذیرش یکی از هتل های مشهد است. او از آن هایی است که برای ازدواج، نه، می آورد و اصلی ترین دلیلش برای ازدواج نکردن به شرایط اشتغالش ارتباط دارد. اومی گوید: تا کار نیابد و پولی نداشته باشی، نمی توانی ازدواج کنی. واقعاً چه کسی می تواند دست خالی داماد شود؟ با شروع کرونا یک سالی بیکار بودم. هتل